

Butlletí

Caputxins de

Abril 2020

ESTIMAR I SENTIR-SE ESTIMAT

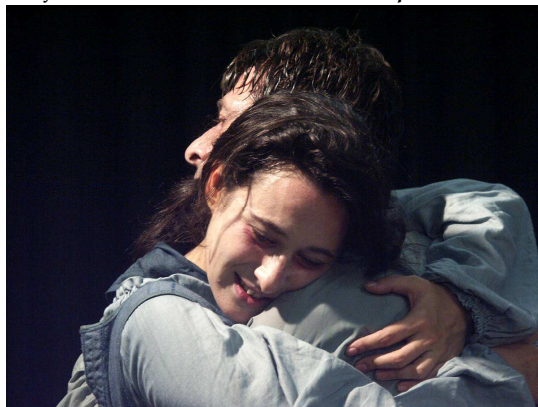
1 La meva mare nonagenària, al final de la seva vida va viure set anys en una residència d'avis del poble (Puig-reig). Un dia em va preguntar: *Fill, ¿en realitat què hi hem vingut a fer en aquest món? Perquè per una de bona, nou de dolentes...* Ella no solia queixar-se, però aquell dia la pregunta va sortir-li de l'ànima. Es veu que feia dies que se li anaven amuntgant els records de les penalitats que havia passat: de bastant petita va perdre la mare; als 12 anys va començar a treballar a la fàbrica; de casada, va entrar en una casa on la sogra era una persona bastant malhumorada; després d'infantar una nena, va perdre un fill en camí; poc després vaig venir jo, en un part molt difícil; va treballar de teixidora fins complerts els 60 anys, amb un sou ben esquifit (i en aquella època es treballava sis dies a la setmana i només tenien una setmana de vacances a l'any); als 73 anys va enviudar i durant 12 anys va viure sola en el pis de la Colònia Prat, fins que va poder ingressar, als 85 anys, en la residència. És comprensible, doncs, que al final de la vida, quan li fallaven les forces, caigués en un cert desànim. Per això, fent-me càrrec de la seva situació, vaig intentar que recordés també els moments satisfactoris que havia viscut: els anys d'infantesa en una família on s'estimaven molt; les il·lusions d'adolescent i jove desitjant trobar un amor sincer; casament als 20 anys; l'alegria de sentir-se mare; la satisfacció de poder tirar la família endavant anant d'acord amb el marit, i sempre acompanyada per una fe senzilla i sincera en Déu i en la Mare de Déu. Per tant, va viure estimant i també sentint-se estimada, encara que potser hauria desitjat sentir-se'n més. I vaig afegir: *Mare, em pregunteu què hi heu vingut a fer en aquest món? Doncs, entre moltes altres coses, m'heu donat la vida a mi, i per això us n'estic molt i molt agraït...*

2 Estimar i sentir-se estimat és la gran finalitat de la vida. I si, a més, hom pot realitzar-se amb un treball que li agradi, llavors sol donar-se un equilibri personal i es pot tastar la felicitat. Però l'amor que fa feliç no és un amor qualsevol. En la primera carta als Corintis, cap. 13, hi trobem el cèlebre himne a l'amor: "El qui

estima és pacient, és bondadós; el qui estima no té enveja, no és altiu ni orgullós, no és groller ni egoista, no s'irrita ni es venja; no s'alegra de la mentida, sinó que troba el goig en la veritat; tot ho excusa, tot ho creu, tot ho espera, tot ho suporta". "Si repartís tots els meus béns als pobres, fins i tot si em vengués a mi mateix per esclau i tingués així un motiu de glòria, però no estimés, de res no em serviria". I precisament, "al captard de la nostra vida serem examinats sobre l'amor" (sant Joan de la Creu). "Al final del camí em preguntaran: Has viscut? Has estimat? I jo, sense dir res, obriré el cor vessant de noms" (Pere Casaldàliga). "Veni, beneïts del meu Pare, rebeu en herència el Regne que us tenia preparat" dirà Déu als qui hauran acollit els necessitats (vg. Mateu, cap. 25).

3 El sacerdot i poeta Martí Amagat, en un llibre que titula *Amics i amants*, exemplifica així l'amor d'amistat, tant a dintre com a fora del matrimoni: "Estimar és ajudar l'altre a trobar la pròpia identitat i a treure de si mateix el seu millor jo; és ajudar-lo a aixecar-se al màxim possible i a pujar cada dia un escaló cap a la seva plenitud d'home o de dona". "Estimar és posar la mà damunt el cor de la persona que estimes, passant per alt les seves febleses, i fer sortir a la llum totes les belleses de l'amic o amiga que fins ara ningú no havia aconseguit posar de manifest". "Estimar és ajudar l'altre de manera que un dia pugui dir-te: t'estimo no pel que fas per mi sinó pel que jo sóc gràcies a tu". Sobretot és important l'amor d'esposos, els quals no han de deixar mai de ser "amics i amants". Diu el mateix Mn. Martí Amagat: "L'amor de parella, més que una fusió, ha de perseguir una integració harmoniosa de les dues persones, una unió tal que salvi i mantingui les respectives autonomies i responsabilitats".

4 No tothom està capacitat per a viure l'amor de parella amb vista a formar una família o, si n'està capacitat, hi renuncia. L'evangeli ho diu amb aquestes paraules: "Hi ha qui no pot casar-se perquè ha sortit així de les entranyes de la mare; a d'altres, els homes els n'han fet incapaços; però n'hi ha que renunciem a casar-se per causa del Regne del cel. Qui ho pugui comprendre, que ho compregui" (Mateu 19,12). Tanmateix tothom és cridat a viure en l'amor, en un amor semblant al de la font que raja incessantment sense donar-se importància ni demanar res a canvi, i raja alegre, cantant, i encara et dona gràcies perquè beus de la seva aigua. Precisament l'amor de Déu és com el de la font: incansable, afectuós.

5 Oració: Oh Déu! Jo, com tothom, desitjo ser feliç. Per això us demano la gràcia de saber estimar de veritat. I tant de bo que hi hagi algú que m'estimi i que jo em senti estimat. Sobretot desitjo estimar-vos i sentir-me estimat per Vós, Senyor! Amén!

Mateu Sanclimens

REFLEXIÓ I PREGÀRIA EN TEMPS DE PANDÈMIA

Senyor Jesucrist, metge de les nostres vides, que heu conegut, en el transcurs de la vostra existència, dones i homes malalts en cos i esperit. Els heu guarit, els heu consolat, i també els heu tornat sans, i sempre els heu alliberat de la por, de l'angoixa i de la manca d'esperança. Vau demanar als vostres deixebles que tinguessin cura dels malalts, per consolar els que pateixen, per portar esperança on hi ha abatiment. Us demanem, Senyor: beneïu, ajudeu i inspireu a tots nosaltres i als que estem al costat dels malalts. Doneu-nos força, enfortiu la fe, envigoriu l'esperança, i augmenteu la caritat. Així estarem en profunda comunió amb els que pateixen i en comunió d'amor amb vós, Senyor, metge de les nostres vides.

**Déu omnipotent i etern,
ajuda en la fatiga, suport en la debilitat:
de vós totes les criatures reben força, existència i vida.
Venim per invocar la vostra misericòrdia
perquè avui encara coneixem la fragilitat de la condició humana
vivint l'experiència d'una nova epidèmia viral.
Us confiem els malalts i les seves famílies:
doneu la guarició als seus cossos, a les seves ments i als seus esperits.
Ajudeu tots els membres de la societat a dur a terme la seva tasca
i a enfortir l'esperit de solidaritat entre ells.
Sosteniu i conforteu el personal mèdic i sanitari,
i tots els cuidadors, en el compliment del seu servei.
Vós que sou la font de tot bé,
beneïu abundantament la família humana,
allunyeu de nosaltres tot mal i doneu una fe ferma a tots els cristians.
Allibereu-nos de l'epidèmia que ens està colpint
perquè puguem tornar serenament a les nostres ocupacions habituals
i lloar-vos i donar-vos gràcies amb el cor renovat.
Us confiem i us adreçem la nostra súplica
perquè vós, oh Pare, sou l'autor de la vida,
i amb el vostre Fill, nostre Senyor Jesucrist,
en la unitat de l'Esperit Sant,
vivi i regneu pels segles dels segles. Amén.**

Els cristians vivim la quarantena de la preparació pasqual i, en ella, un temps d'especial sobrietat que ens ajuda a entendre més la fragilitat de la nostra condició humana. Necessitem treure força enmig de tanta feblesa, generar confiança i col·laborar amb la globalització del bé. En aquest sentit, no hem d'oblidar que entre nosaltres i en el món també hi ha altres problemes que encara potser són més greus, com és el «virus» de la fam, que mata cada dia 5.800 infants, i la vacuna existeix! S'anomena «menjar». Com molts altres, també aquest és un toc d'atenció! *Sebastià Taltavull, bisbe de Mallorca*

Card. Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona:

Us invito a cadascun de vosaltres a aprofitar aquesta situació que ens toca viure per créixer en la nostra vida espiritual. Són dies en què se'ns demana quedar-nos a casa. Tindrem temps per a moltes coses, entre elles, us convido que regaleu temps a Déu. La reclusió a casa nostra pot ser un bon moment per al recolliment i per a la pregària personal i familiar. És també un temps ideal per a la lectura de la Paraula de Déu. Trobem temps per a la lectura atenta i pregada dels passatges bíblics que l'Església ens ofereix en la litúrgia d'aquests dies de Quaresma.

Us desitjo a tots una Quaresma profitosa, camí cap a la Pasqua, en aquest any de gràcia del Senyor en el qual se'ns demana una més gran conversió a Déu i una mirada atenta cap als germans, que són presències vives de Crist entre nosaltres.

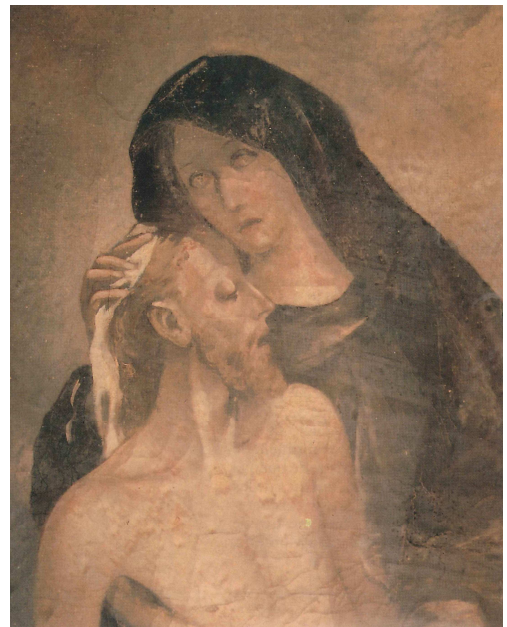
Tinguem molt presents en la nostra pregària tots els nostres germans i germanes que ens han deixat. Demanem amb confiança que puguin gaudir de la presència de Déu acompanyats de tots els seus éssers estimats.

En aquests moments en què el coronavirus ens turmenta a tots, podríem fer nostra ***aquesta bella pregària del papa Francesc:***

**Oh Maria,
vós resplendiu sempre en el nostre camí
com a signe de salvació i d'esperança.
Nosaltres ens encomanem a Vós, Salut dels malalts,
que al peu de la Creu vau ser associada al dolor de Jesús,
mantenint ferma la vostra fe.**

**Vós, Salvació de tots els pobles,
sabeu de què tenim necessitat
i estem segurs que proveïreu,
perquè, com a Canà de Galilea,
pugui tornar l'alegria i la festa
després d'aquest moment de prova.**

**Ajudeu-nos, Mare de l'Amor diví,
a acollir la voluntat del Pare
i a fer el que ens digui Jesús,
que s'ha carregat els nostres dolors
per conduir-nos, a través de la Creu,
al goig de la Resurrecció. Amén.**

**Sota el vostre mantell ens emparem, santa Mare de Déu;
escolteu les nostres pregàries en tota necessitat,
i aparteu-nos sempre dels perills,
Verge gloriosa i beneïda.**